

MÜRA MÕÕTMISE PROTSESS:

Esmalt viib üliõpilane õppejõu juhendamisel läbi vaatluse ning vestluse tellijaga, et selgitada välja missugune on vajadus – kas soovitakse mõõta tööpäeva/ööpäeva kestel tekkivat keskmist mürataset (ekvivalentväärtust), hetkväärtust või mõlemaid.

Keskmise müratasete (ekvivalentväärtuse) leidmiseks kinnitatakse töötaja riide külge, võimalikult kõrva lähedale, müradosimeeter. See annab väga täpse ülevaate missuguse müratasetega töötaja päeva jooksul kokku puutub

Hetkväärtus ei anna adekvaatset ülevaadet pikemaajalisest müratasetest, kuid võib osutada sobilikuks mõne seadme, tööprotsessi (saagimine, naelutamine) või muu igapäevase tegevuse müratasete hindamiseks.

Üld- või isikukaitsevahendid on soovituslikud alates 80 dB(A), kohustuslikud alates 85 dB(A) ning seda juhul, kui sellised mürataseted saadakse 8-tunnise tööpäeva keskmisena.

Müra võrdlemine piinormiga toimub müraga kokkupuute taseme $L_{EX,T0}$ või müra tipphelirõhu p_{tip} alusel, arvestades mõõtemääramatust, mis esitatakse laiendmääramatusena 95%-lisel tõenäosustasemel.

Müra mõõtmist võib korrata, kui töökohas või elamus tehtavad muudatused võivad mürataset suurendada.

NB! Tegemist ei ole akrediteeritud mõõtmistulemustega vaid indikaatormõõtmisega, mida viiakse läbi õppetöö raames.

